

การวิเคราะห์สาเหตุและแนวทางในการพัฒนาสมรรถนะด้านการวิจัยในชั้นเรียนของ
ครูปฐมวัย สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดปทุมธานี

**An Analysis and Guidelines on Developing Classroom Research
Competency for Early Childhood Teachers under Local
Administrative Organization, Pathum Thani Province**

กุลชาติ พันธวรกุล และ เมษา นวลศรี

มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์

Kullachat Pantuworakul and Mesa Nuansri

Valaya Alongkorn Rajabhat University under the Royal Patronage, Thailand

Corresponding Author, E-mail : Mesa@vru.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) วิเคราะห์สาเหตุและจัดลำดับความสำคัญของปัญหาในการพัฒนาสมรรถนะด้านการวิจัยในชั้นเรียนของครูปฐมวัย 2) นำเสนอแนวทางในการพัฒนาสมรรถนะด้านการวิจัยในชั้นเรียนของครูปฐมวัย ผู้ให้ข้อมูล ได้แก่ ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 10 คน ได้มาโดยใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แนวคำถามการสนทนากลุ่ม วิเคราะห์ข้อมูลโดยการวิเคราะห์เนื้อหา ผลการวิจัยมีดังนี้

1. สาเหตุที่สำคัญของปัญหาในการพัฒนาสมรรถนะด้านการวิจัยในชั้นเรียนของครูปฐมวัย ตามลำดับ ดังนี้
1) ด้านความรู้ในการวิจัยในชั้นเรียน คือ ความเข้าใจที่คลาดเคลื่อนเกี่ยวกับการวิเคราะห์ปัญหาวิจัยในชั้นเรียน 2) ด้านทักษะการวิจัยในชั้นเรียน คือ ความเข้าใจที่ไม่ลึกซึ้งเกี่ยวกับระเบียบวิธีวิทยาการวิจัยทางการศึกษา และ 3) ด้านเจตคติต่อการวิจัยในชั้นเรียน คือ ภาระงานครูปฐมวัยมีจำนวนมาก

2. แนวทางในการพัฒนาสมรรถนะด้านการวิจัยในชั้นเรียนของครูปฐมวัย ดังนี้ 1) ด้านความรู้ในการวิจัยในชั้นเรียน มีแนวทางในการพัฒนา 3 แนวทาง คือ (1) การจัดอบรมแบบเน้นการปฏิบัติ (2) การจัดทำคู่มือการวิจัยในชั้นเรียนระดับปฐมวัย และ (3) สถาบันผลิตครูควรเน้นเรื่องการทำวิจัยเพื่อแก้ไขปัญหาในชั้นเรียน 2) ด้านทักษะการวิจัยในชั้นเรียน มีแนวทางในการพัฒนา 3 แนวทาง คือ (1) ควรประเมินความรู้และทักษะของครู (2) การสร้างระบบพี่เลี้ยง และ (3) การจัดอบรมแบบเน้นการปฏิบัติ และ 3) ด้านเจตคติต่อการวิจัยในชั้นเรียน มีแนวทางในการพัฒนา 4 แนวทาง คือ (1) ผู้บริหารการกำหนดบทบาทและมอบหมายงานให้ชัดเจน (2) ควรสร้างระบบการบริหารจัดการองค์กร (3) การจัดหาบุคลากรให้เพียงพอ (4) การสร้างความตระหนักและความเข้าใจในการทำวิจัยในชั้นเรียน (5) ผู้บริหารควรสร้างขวัญและกำลังใจ และ (6) ผู้บริหารควรสร้างความเข้าใจว่างานวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของการจัดการเรียนการสอน

คำสำคัญ: การพัฒนาสมรรถนะ; การวิจัยในชั้นเรียน; ครูปฐมวัย

Abstracts

This research aims to 1) analyze the causes of problems to improve classroom research competency, and 2) propose ways to improve classroom research competency of early childhood teacher. The target groups were 10 experts in education by using purposive selection method. The instrument used in guidelines on focus-group questions. The data were analyzed using content analysis. The research results revealed

1. The most important causes of problems to improve classroom research competency of early childhood teachers in terms of 1) knowledge about defining classroom research problems included a misunderstanding of classroom research problem analysis, 2) skills in data analysis and presentation included an inadequate understanding of research methodology in education, and 3) attitude towards personality and motivation included heavy burdens of early childhood teachers.

2. Guidelines for improving classroom research competency of early childhood teachers classified by degrees of essentials could be purposed as follows: 1) three ways to improve data analysis and data presentation are to (1) assess knowledge and skills of the teachers, (2) establish a mentoring system, and (3) provide practice-oriented training; 2) three ways to improve the knowledge about defining classroom research problems are to (1) provide practice-oriented training, (2) prepare classroom research manuals for early childhood teachers, and (3) encourage teacher training institutions to focus on conducting researches to solve classroom problems; and 3) six ways to improve the attitude towards personality and motivation are to (1) encourage school administrators to clearly define roles and assign tasks to early childhood teachers, (2) create the organization management systems, (3) provide the school with sufficient personnel, (4) raise awareness and understanding of classroom research methodology, (5) boost morale as well as give moral support to early childhood teachers, and (6) create an understanding that research is part of their teaching and learning

Keywords: Developing Competency; Classroom Research; Early Childhood Teachers

บทนำ

การพัฒนาคุณภาพครูเป็นหัวใจสำคัญประการหนึ่งของการพัฒนาการศึกษา และเป็นเรื่องที่สำคัญเร่งด่วนในการพัฒนาเพื่อนำไปสู่การยกระดับคุณภาพการศึกษาของชาติ โดยเฉพาะครูปฐมวัยที่มีความสำคัญเป็นอย่างยิ่งในการพัฒนาผู้เรียนที่อยู่ในช่วงวัยที่สมองเปิดรับการเรียนรู้ได้ดีที่สุด หรือเรียกว่า หน้าต่างแห่งโอกาส ครูปฐมวัยจึงจำเป็นต้องมีความเข้าใจที่ถูกต้องในศาสตร์ทางการจัดการศึกษาปฐมวัย และมีความสามารถในการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ที่มุ่งพัฒนาเด็กแบบองค์รวม รวมถึงสร้างนวัตกรรมในการแก้ไขปัญหาในชั้นเรียน โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลของเด็กเป็นสำคัญ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2560 : บทคัดย่อ) และเป็นผู้ที่มีใจรักในการสอน และมีใจรักในการอบรมเลี้ยงดูเด็กปฐมวัย เป็นนักสร้างสรรค์ มีความมุ่งมั่นในการทำงาน ยึดหยุ่นและสามารถแก้สถานการณ์ต่าง ๆ ได้ดี รักในการเรียนรู้ มีความต้องการใน

การพัฒนาตนเองอยู่เสมอ มีพลังในการทำงาน และมีอารมณ์ขัน เพื่อนำไปสู่เป้าหมายในการพัฒนาเด็กให้เติบโตขึ้นเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ (National Association for the Education of Young Children, 2012 : online)

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 มาตรา 24 กล่าวถึงการเรียนรู้ให้สถานศึกษาส่งเสริมการสอนให้ครูใช้วิจัยเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้และจากมาตรฐานความรู้และสมรรถนะความเป็นครูมืออาชีพ พบว่าครูสภา กำหนดไว้ 9 มาตรฐานโดยมาตรฐานหนึ่ง ได้แก่ การวิจัยทางการศึกษา ซึ่งจะเน้นให้ครูสามารถนำผลการวิจัยไปใช้ในการจัดการเรียน การสอนและทำวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนและพัฒนาผู้เรียน (สำนักมาตรฐานวิชาชีพ กลุ่มมาตรฐานและจรรยาบรรณวิชาชีพ, 2550 : 124) โดยกำหนดให้สถานศึกษาพัฒนากระบวนการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพรวมทั้งการส่งเสริมให้ผู้สอนสามารถวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับผู้เรียนในแต่ละระดับการศึกษาและนำผลการวิจัยไปใช้พัฒนาผู้เรียนเป็นสำคัญ (สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน), 2556 : บทคัดย่อ) เพื่อให้เป็นไปตามที่กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ซึ่งเป็นหน่วยงานที่ส่งเสริมและสนับสนุนให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้จัดให้มีการจัดการศึกษาให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและมีประสิทธิผล และมุ่งเน้นการพัฒนาเด็กปฐมวัยทั้งด้านร่างกาย อารมณ์-จิตใจ สังคม และสติปัญญาตามวัยและความสามารถของแต่ละบุคคล โดยมีการกำหนดมาตรฐานระดับการศึกษาปฐมวัยของสถานศึกษาสังกัดองค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่น ที่ให้ความสำคัญกับการวิจัยในชั้นเรียน ในมาตรฐานที่ 2 เกี่ยวกับการจัดการประสบการณ์การเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพและเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ตัวบ่งชี้ที่ 7 ว่าด้วยเรื่องการศึกษา/วิจัย เพื่อการพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนและนำผลไปใช้พัฒนาผู้เรียน และมาตรฐานที่ 8 ว่าด้วยเรื่องสถานศึกษาต้องมีการจัดหลักสูตรและกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ในตัวบ่งชี้ที่ 8 เรื่องส่งเสริมการศึกษา/วิจัยเพื่อพัฒนาการจัดประสบการณ์ ติดตามผลและใช้ผลเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้เต็มตามศักยภาพ (กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น กระทรวงมหาดไทย, 2562 : บทคัดย่อ)

การพัฒนาสมรรถนะทางวิชาชีพครูปฐมวัยเป็นกระบวนการสำคัญในการสร้างบุคลากรที่มีคุณภาพในการพัฒนาเด็กปฐมวัย แต่ในปัจจุบันผลการพัฒนาสมรรถนะครูด้านการทำวิจัยเพื่อพัฒนาผู้เรียน ยังคงพบปัญหาความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน ซึ่งมีงานวิจัยหลายชิ้นที่ได้กำหนดแนวทางในภาพรวมของการพัฒนาสมรรถนะครูด้านการวิจัยในชั้นเรียน อาทิ ยุทธพงษ์ อายุสุข (2549 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การวิจัยประเมินความต้องการจำเป็นเพื่อพัฒนาการทำวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนของครู ได้แนวทางการพัฒนาการทำวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนของครูที่สำคัญที่สุด คือ การสนับสนุนของผู้บริหารสถานศึกษา นอกจากนั้นยังมีแนวทางการพัฒนาอื่น ได้แก่ การพัฒนาความรู้และทักษะการวิจัยแก่ครู การส่งเสริมความร่วมมือกันระหว่างผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง และการสนับสนุนของหน่วยงานต้นสังกัด วราลี และงานวิจัยของวราลี ถนอมชาติ และณภัศ ศรีเจริญประมง (2561 : 42) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการประเมินความต้องการจำเป็นในการพัฒนาสมรรถนะทางวิชาชีพของครูปฐมวัยในจังหวัดจันทบุรี โดยแนวทางที่สำคัญในการพัฒนาสมรรถนะประจำสายงาน คือ การวิเคราะห์ สังเคราะห์ และการวิจัยเพื่อพัฒนาผู้เรียน

การศึกษางานวิจัยและเอกสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง พบว่า การพัฒนาสมรรถนะด้านการวิจัยในชั้นเรียน ส่วนใหญ่เป็นการศึกษาเกี่ยวกับสมรรถนะด้านการวิจัยในชั้นเรียนครูในภาพรวม ไม่ได้เฉพาะเจาะจงไปที่ครูปฐมวัย ทำให้อาจจะยังไม่เห็นข้อมูลเชิงลึกเกี่ยวกับสาเหตุของปัญหาและแนวทางการพัฒนาสมรรถนะของครูปฐมวัย สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ด้วยเหตุผลดังกล่าวผู้วิจัยจึงเห็นความสำคัญของการวิเคราะห์สาเหตุและแนวทางที่ชัดเจนในการพัฒนาครูปฐมวัยเพื่อนำไปสู่การเป็นครูที่มีศักยภาพในการนำผลการวิจัยสู่การส่งเสริมการเรียนรู้และพัฒนาของเด็กปฐมวัยได้อย่างเหมาะสม นอกจากนี้ยังใช้เป็นแนวทางสำหรับผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดปทุมธานี ในการบริหารจัดการระบบการพัฒนาบุคลากรให้มีทิศทางที่เหมาะสม ในการเพิ่มศักยภาพของครูปฐมวัยในการยกระดับการจัดการศึกษาปฐมวัยในระดับท้องถิ่นของจังหวัดปทุมธานีให้มีคุณภาพมากยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อวิเคราะห์สาเหตุและจัดลำดับความสำคัญของปัญหาในการพัฒนาสมรรถนะด้านการวิจัยในชั้นเรียนของครูปฐมวัย
2. เพื่อนำเสนอแนวทางในการพัฒนาสมรรถนะด้านการวิจัยในชั้นเรียนของครูปฐมวัย

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ใช้ระเบียบวิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยใช้วิธีการเก็บข้อมูลศึกษาสังเคราะห์เอกสารงานวิจัย (Research Synthesis) และการสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion) เพื่อนำไปสู่การนำเสนอสาเหตุและแนวทางในการพัฒนาสมรรถนะด้านการวิจัยในชั้นเรียนของครูปฐมวัย โดยมีรายละเอียด ดังนี้

1. การศึกษาและสังเคราะห์กรอบสมรรถนะด้านการวิจัยในชั้นเรียน

ผู้วิจัยศึกษาข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับพัฒนาสมรรถนะด้านการวิจัยในชั้นเรียนของครูปฐมวัย จากเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อสังเคราะห์กรอบสมรรถนะด้านการวิจัยในชั้นเรียน ประกอบด้วย 3 สมรรถนะ ได้แก่ 1) ด้านความรู้ในการวิจัยในชั้นเรียน 2) ด้านทักษะการวิจัยในชั้นเรียน และ 3) ด้านเจตคติต่อการวิจัยในชั้นเรียน ซึ่งข้อมูลดังกล่าวจะนำมาใช้เป็นกรอบในการศึกษาครั้งนี้ และนำไปสู่การนำเสนอสาเหตุและแนวทางในการพัฒนาสมรรถนะด้านการวิจัยในชั้นเรียนของครูปฐมวัย

2. การกำหนดผู้ให้ข้อมูล

ผู้วิจัยกำหนดผู้ให้ข้อมูลด้วยวิธีเลือกแบบเจาะจง (Purposive Selection) โดยคัดเลือกผู้ให้ข้อมูลที่มีความสนใจและเชี่ยวชาญด้านการศึกษาปฐมวัยและด้านการวิจัยในชั้นเรียน จำนวน 10 ท่าน แบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม ประกอบไปด้วย กลุ่มอาจารย์มหาวิทยาลัย จำนวน 6 ท่าน กลุ่มครูผู้สอนระดับปฐมวัย จำนวน 3 ท่าน และศึกษานิเทศก์ จำนวน 1 ท่าน รวมทั้งสิ้น 10 คน ได้เข้าร่วมการสนทนากลุ่มเพื่อนำเสนอ

แนวทางในการพัฒนาสมรรถนะด้านการวิจัยในชั้นเรียนของครูปฐมวัย โดยผู้วิจัยกำหนดคุณสมบัติของผู้ทรงคุณวุฒิ ไว้ดังนี้

2.1 สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาโท หรือปริญญาเอกทางการศึกษาปฐมวัย หรือทางการศึกษา

2.2 เคยมีประสบการณ์ในการสอนในระดับการศึกษาปฐมวัย อย่างน้อย 10 ปี หรือเคยทำวิจัยเกี่ยวกับการศึกษาปฐมวัย

2.3 มีความยินดีให้ข้อมูลกับผู้วิจัย

3. การสร้างและการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แนวคำถามการสนทนากลุ่มเกี่ยวกับการวิเคราะห์สาเหตุและเสนอแนวทางในการพัฒนาสมรรถนะด้านการวิจัยในชั้นเรียนของครูปฐมวัย จำนวน 1 ชุด มีโครงสร้างคำถามที่ใช้ในการสนทนากลุ่มครอบคลุม 3 ด้าน ได้แก่ ด้านความรู้ในการวิจัยในชั้นเรียน ด้านทักษะการวิจัยในชั้นเรียน และด้านเจตคติต่อการวิจัยในชั้นเรียน โดยแต่ละด้านแบ่งประเด็นในการสนทนากลุ่มออกเป็น 2 ส่วนหลัก ดังนี้

3.1 ส่วนที่ 1 การวิเคราะห์สาเหตุและจัดลำดับความสำคัญของสาเหตุของปัญหาในการพัฒนาสมรรถนะด้านการวิจัยในชั้นเรียนของครูปฐมวัย

3.2 ส่วนที่ 2 การเสนอแนวทางในการพัฒนาสมรรถนะด้านการวิจัยในชั้นเรียนของครูปฐมวัย

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงคุณภาพจากการสนทนากลุ่ม มีรายละเอียด ดังนี้

ขั้นที่ 1 ติดต่อประสานงานทางโทรศัพท์ในเบื้องต้นกับผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อขออนุญาตในการเก็บข้อมูลวิจัยโดยการสนทนากลุ่ม โดยนำส่งประเด็นคำถามที่จะใช้ในการสนทนากลุ่ม เพื่อให้ผู้ทรงคุณวุฒิได้ศึกษาแนวคำถามและศึกษาข้อมูลพื้นฐานก่อนล่วงหน้า พร้อมทั้งนัดวัน เวลาที่ผู้ทรงคุณวุฒิสะดวก และเนื่องจากสถานการณ์โรคระบาด COVID-19 การสนทนากลุ่มจะใช้รูปแบบออนไลน์

ขั้นที่ 2 ผู้วิจัยดำเนินรายการสนทนากลุ่มร่วมกับผู้ทรงคุณวุฒิในวันและเวลาดังกล่าว และเบื้องต้นได้ขออนุญาตบันทึกวิดีโอในการสนทนากลุ่ม โดยเริ่มต้นจากการแนะนำรายนามผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 10 ท่าน ชี้แจงวัตถุประสงค์ของการสนทนากลุ่ม อธิบายรายละเอียดของวิธีการของการสนทนากลุ่ม และโครงสร้างคำถามที่ใช้ในการสนทนากลุ่ม จากนั้นผู้ทรงคุณวุฒิร่วมกันวิเคราะห์สาเหตุและจัดลำดับความสำคัญของสาเหตุของปัญหาในการพัฒนาสมรรถนะด้านการวิจัยในชั้นเรียนของครูปฐมวัย

ขั้นที่ 3 ผู้ทรงคุณวุฒิร่วมกันวิเคราะห์และเสนอแนวทางในการพัฒนาสมรรถนะด้านการวิจัยในชั้นเรียนของครูปฐมวัย ที่เป็นเงื่อนไขต่อผลการวิเคราะห์สาเหตุของปัญหา

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการสนทนากลุ่มโดยผู้ทรงคุณวุฒิเกี่ยวกับสาเหตุและแนวทางในการพัฒนาสมรรถนะด้านการวิจัยในชั้นเรียนของครูปฐมวัย โดยใช้การวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) แล้วทำการ

จัดกลุ่มข้อความ จัดหมวดหมู่ในประเด็นต่าง ๆ ลงข้อสรุปแบบอุปนัย และนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในรูปแบบบรรยายความเรียง

ผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์สาเหตุและแนวทางในการพัฒนาสมรรถนะด้านการวิจัยในชั้นเรียนของครูปฐมวัยสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดปทุมธานี เพื่อให้ง่ายและสะดวกต่อการทำความเข้าใจ ผู้วิจัยนำเสนอสาเหตุและแนวทางในการพัฒนาสมรรถนะด้านการวิจัยในชั้นเรียนควบคู่กันไป โดยผลการวิเคราะห์แบ่งออกเป็น 3 ด้าน ดังนี้

1. ด้านความรู้ในการวิจัยในชั้นเรียน

ผลการวิเคราะห์สาเหตุหลักที่ทำให้เกิดปัญหาในการพัฒนาสมรรถนะด้านการวิจัยในชั้นเรียนของครูปฐมวัย สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดปทุมธานี ด้านความรู้ในการวิจัยในชั้นเรียน จากการสนทนากลุ่ม โดยสังเคราะห์ข้อมูลจากผู้เชี่ยวชาญ สามารถเรียงลำดับตามความสำคัญของสาเหตุได้ดังนี้

สาเหตุหลักอันดับ 1 ความเข้าใจที่คลาดเคลื่อนเกี่ยวกับการวิจัยปัญหาวิจัยในชั้นเรียน

ครูปฐมวัยมีความรู้ความเข้าใจที่คลาดเคลื่อนเกี่ยวกับกระบวนการศึกษาและวิเคราะห์ปัญหาวิจัยในชั้นเรียน เนื่องจากเข้าใจว่าการทำวิจัยในชั้นเรียนต้องทำเป็นวิจัย 5 บท เหมือนงานวิจัยเชิงวิชาการเท่านั้น ทำให้ครูเน้นการศึกษาเอกสารมากกว่าการวิเคราะห์สภาพปัญหาอย่างหลากหลายเพื่อแก้ปัญหาในชั้นเรียน

“...เวลาครูค้นหาหรือศึกษาตัวอย่างงานวิจัยในอินเทอร์เน็ต ส่วนใหญ่ก็จะพบตัวอย่างงานวิจัยที่เกี่ยวกับเด็กปฐมวัยเป็นลักษณะวิทยานิพนธ์ระดับปริญญาโท ปริญญาเอก ก็เลยทำแบบตัวอย่างที่ค้นพบได้ เนื่องจากมีความน่าเชื่อถือ...”

(ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 5)

แนวทางในการพัฒนา (1) หน่วยงานต้นสังกัดควรจัดอบรมครูปฐมวัยที่เน้นการปฏิบัติจริง (2) สถานศึกษาควรจัดทำคู่มือการวิจัยในชั้นเรียนระดับปฐมวัย ให้แก่ครูปฐมวัยไว้ศึกษา (3) สถาบันระดับอุดมศึกษาที่เปิดสอนหลักสูตรผลิตครู ควรมุ่งเน้นเรื่องการทำวิจัยในชั้นเรียนเพื่อแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นในชั้นเรียนและเด็กปฐมวัย มากกว่าการทำวิจัยเชิงวิชาการ

สาเหตุหลักอันดับ 2 การกำหนดปัญหาวิจัยในชั้นเรียนมาจากความสนใจของครู

ครูปฐมวัยยังให้ความสำคัญกับการกำหนดปัญหาวิจัยในชั้นเรียนตามความสนใจของตนเอง มากกว่าการเลือกปัญหาเกิดขึ้นจริงในชั้นเรียน เนื่องจากมองว่าการกำหนดปัญหาตามที่ตนเองสนใจช่วยลดขั้นตอนการดำเนินงาน และทำให้สะดวกในการดำเนินการทำวิจัยมากยิ่งขึ้น

“...ครูส่วนใหญ่ดูตัวอย่างงานวิจัยในอินเทอร์เน็ต เพราะในการศึกษาค้นคว้าง่าย สะดวกใน
การทำมากกว่าการค้นหาค้นหาปัญหาวิจัยด้วยตนเอง อีกทั้งภาระงานที่ต้องทำในแต่ละวันก็เยอะ
แถมยังต้องมากังวลว่าจะทำแล้วถูกต้องไหม เลยเลือกทำในสิ่งที่สนใจมากกว่า...”

(ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 6)

แนวทางในการพัฒนา (1) ผู้บริหารหรือหน่วยงานต้นสังกัดควรมีการจัดอบรมให้ความรู้ที่ทำให้
ครูทราบขั้นตอนที่ต้องให้การวิจัยในชั้นเรียน (2) ผู้บริหารควรจัดกิจกรรมที่สร้างแรงบันดาลใจและเน้น
ให้ครูเห็นความสำคัญในการแก้ไขปัญหาในชั้นเรียน

สาเหตุหลักอันดับ 3 การวิเคราะห์ผู้เรียนรายบุคคลไม่ได้ใช้สารสนเทศที่เกี่ยวข้องกับเด็กปฐมวัย
ครูปฐมวัยยังให้ความสำคัญค่อนข้างน้อยเกี่ยวกับการวิเคราะห์ผู้เรียนรายบุคคล หรือการบันทึก
หลังการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ การวิเคราะห์จากแฟ้มสะสมผลงาน (Portfolio) หรือไม่ใช้สารสนเทศที่
เกี่ยวข้องกับเด็กในการแก้ปัญหา ทำให้ไม่เห็นข้อมูลเกี่ยวกับเด็กตามสภาพจริง

“...ครูไม่ค่อยให้ความสำคัญกับบันทึกหลังสอน ทั้งที่สำคัญมากในการใช้เป็นข้อมูลในการ
วิเคราะห์ผู้เรียน ทำให้ทราบถึงปัญหาที่เกิดขึ้นในชั้นเรียนว่า เด็กมีปัญหาด้านการเรียนรู้
หรือปัญหาด้านพฤติกรรม ซึ่งเป็นข้อมูลตามสภาพจริง...”

(ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 3)

แนวทางในการพัฒนา (1) ครูปฐมวัยควรศึกษาเรียนรู้และดำเนินการการบันทึกข้อมูลหลังการ
จัดประสบการณ์การเรียนรู้เป็นประจำอย่างต่อเนื่อง และสม่ำเสมอ (2) หน่วยงานต้นสังกัดควรมีการจัดอบรม
ที่เน้นเฉพาะการประเมินผลด้วยเครื่องมือประเภทต่าง ๆ ที่เหมาะกับเด็กปฐมวัย และวิเคราะห์ปัญหาในชั้น
เรียนด้วยวิธีการที่หลากหลาย

2. ด้านทักษะการวิจัยในชั้นเรียน

ประเด็นสาเหตุหลักที่ทำให้เกิดปัญหาในการพัฒนาสมรรถนะด้านการวิจัยในชั้นเรียนของครูปฐมวัย
จากการสนทนากลุ่ม โดยสังเคราะห์ข้อมูลจากผู้เชี่ยวชาญ สามารถเรียงลำดับตามความสำคัญของสาเหตุได้
ดังนี้

สาเหตุหลักอันดับ 1 ความเข้าใจที่ไม่ลึกซึ้งเกี่ยวกับระเบียบวิธีวิทยาการวิจัยทางการศึกษา

ครูปฐมวัยยังมีความรู้ความเข้าใจที่ไม่ลึกซึ้งเกี่ยวกับระเบียบวิธีวิทยาการวิจัยทางการศึกษา
ทั้งการออกแบบการวิจัยที่ครอบคลุมการกำหนดปัญหาวิจัย การศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย การ
กำหนดกลุ่มเป้าหมาย การสร้างเครื่องมือวิจัย การรวบรวมและการนำเสนอข้อมูล การวิเคราะห์และการแปล
ความหมายผลการวิเคราะห์ข้อมูล การเลือกใช้สถิติที่เหมาะสม ตลอดจนเทคนิควิธีการวัดและการประเมินผล

“...ครูปฐมวัยยังไม่เข้าใจระเบียบวิธีวิทยาการวิจัยทางการศึกษา ซึ่งเป็นหลักสำคัญที่สุดในการ
การทำวิจัย ส่งผลให้ครูไม่สามารถออกแบบการวิจัยได้เหมาะสม ไม่สามารถวิเคราะห์ข้อมูล
และนำเสนอข้อมูลได้อย่างเป็นระบบ...”

(ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 1)

แนวทางในการพัฒนา (1) สถานศึกษาควรมีการประเมินความรู้และทักษะเกี่ยวกับวิธี
วิทยาการวิจัยทางการศึกษาของครูปฐมวัย (2) ความสำคัญโดยจัดอบรมแบบเน้นการปฏิบัติจริง (Workshop
Training) เกี่ยวกับระเบียบวิธีวิทยาการวิจัย โดยเฉพาะด้านการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนที่ทำโดยครูผู้สอน
ในชั้นเรียนเพื่อแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นในชั้นเรียนและนำผลมาใช้ในการปรับปรุงการเรียนการสอนหรือส่งเสริม
พัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน (3) สถานศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรจัดโครงการระบบพี่เลี้ยง
(Mentoring System) โดยมีการติดตามผลอย่างใกล้ชิด และที่ปรึกษาควรเป็นผู้ที่มีความเชี่ยวชาญด้านการ
วิจัยและมีประสบการณ์ด้านการทำวิจัยในระดับปฐมวัย

สาเหตุหลักอันดับ 2 ความเข้าใจคลาดเคลื่อนว่าการทำวิจัยในชั้นเรียนต้องใช้สถิติขั้นสูง

ครูปฐมวัยมักมีความเข้าใจคลาดเคลื่อนว่าการทำวิจัยในชั้นเรียนต้องใช้สถิติขั้นสูง งานวิจัยถึง
จะมีคุณภาพ และมองว่าการใช้เพียงแค่สถิติเชิงบรรยาย เช่น ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ
การแจกแจงความถี่ ฯลฯ จะทำให้งานวิจัยในชั้นเรียนขาดคุณภาพ

“...ครูปฐมวัยมีความเชื่อว่าการทำวิจัยในชั้นเรียน แล้วใช้เพียงค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย หรือ
ความถี่ ทำให้งานวิจัยไม่น่าเชื่อถือและมีคุณภาพน้อยกว่าการใช้สถิติขั้นสูง...”

(ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 1)

แนวทางในการพัฒนา (1) ผู้บริหารสถานศึกษาควรสร้างความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับ
วิธีการใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูลงานวิจัยในชั้นเรียน (2) หน่วยงานต้นสังกัดควรจัดอบรมในการเลือกใช้สถิติ
ในการวิเคราะห์ข้อมูลให้เหมาะสมกับการวิจัยในชั้นเรียนทั้งข้อมูลเชิงปริมาณ และข้อมูลเชิงคุณภาพ (2)
หน่วยงานต้นสังกัดควรมีการนิเทศ ติดตาม การดำเนินงานวิจัยในชั้นเรียนในทุกขั้นตอน อย่างต่อเนื่อง
สม่ำเสมอ

สาเหตุหลักอันดับ 3 ความกังวลใจในการวิเคราะห์ข้อมูลและการเลือกใช้สถิติในการวิจัย

ครูปฐมวัยมีความกังวลใจในการวิเคราะห์ข้อมูลและการเลือกใช้สถิติ และมองเป็นเรื่องที่ยากเกินความสามารถที่จะดำเนินการ จึงมักว่าจ้างผู้อื่นมาวิเคราะห์ข้อมูล ทำให้ขาดความเข้าใจในงานวิจัยอย่างเป็นเอกภาพ

“...ครูปฐมวัยไม่รู้ว่าความหมายของสถิติแต่ละชนิดเป็นอย่างไร มีอะไรบ้าง หรือสถิติแบบไหนใช้กับข้อมูลแบบใดได้บ้าง จึงทำให้ครูกังวลใจเลือกใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล...”

(ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 3)

แนวทางในการพัฒนา (1) ผู้บริหารควรจัดอบรมเชิงปฏิบัติการที่เน้นการวิเคราะห์ข้อมูลโดยตรงอย่างละเอียด (2) ผู้บริหารควรจัดหาที่ปรึกษาที่เชี่ยวชาญด้านการวิเคราะห์ข้อมูลวิจัย เพื่อให้คำแนะนำในข้อสงสัยที่เป็นประโยชน์ต่อการวิเคราะห์ข้อมูลงานวิจัยในชั้นเรียน (3) หน่วยงานต้นสังกัดควรสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) ที่เน้นเกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียนที่เน้นเกี่ยวกับการวิเคราะห์ข้อมูลและการนำเสนอข้อมูล

3. ด้านเจตคติต่อการวิจัยในชั้นเรียน

ผลการวิเคราะห์สาเหตุที่ทำให้เกิดปัญหาในการพัฒนาสมรรถนะด้านการวิจัยในชั้นเรียนของครูปฐมวัย ด้านเจตคติต่อการวิจัยในชั้นเรียน จากการสนทนากลุ่ม โดยสังเคราะห์ข้อมูลจากผู้เชี่ยวชาญ สามารถเรียงลำดับตามความสำคัญของสาเหตุได้ดังนี้

สาเหตุหลักอันดับ 1 ภาระงานครูปฐมวัยมีจำนวนมาก

ครูปฐมวัยมีภาระงานจำนวนมาก อาทิ งานสอน งานดูแลเด็กเป็นรายบุคคล งานธุรการ งานพัสดุ งานโครงการ และงานอื่น ๆ ที่ได้รับมอบหมายจากโรงเรียน นอกจากนี้สถานการณ์โรคระบาดทำให้ครูต้องปรับตัวมาก ปรับการเรียนการสอนเป็นแบบออนไลน์ ครูต้องเรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ ส่งผลต่อภาวะความเหนื่อยล้าในการทำงาน จึงทำให้ไม่มีแรงจูงใจในการทำวิจัยในชั้นเรียนให้มีคุณภาพได้มากเท่าที่ควร

“...ครูปฐมวัยส่วนใหญ่ต้องทั้งสอน ทั้งดูแลเด็ก มีกิจกรรมที่ต้องปฏิบัติทั้งวัน ไหนจะงานที่โรงเรียนมอบหมาย ทำให้เวลาที่ใช้ในการทำวิจัยมีน้อย...”

(ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 2)

แนวทางในการพัฒนา (1) ผู้บริหารควรกำหนดบทบาทหน้าที่ของครูปฐมวัยและมอบหมายงานให้ชัดเจนตามความเชี่ยวชาญ เพื่อที่จะทำให้ครูสามารถบริหารจัดการในการทำวิจัยในชั้นเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ (2) ผู้บริหารควรจัดระบบการบริหารจัดการองค์กรและกำหนดนโยบายที่ชัดเจน โดยให้ความสำคัญกับการทำวิจัยในชั้นเรียน โดยบรรจุให้การทำงานวิจัยในชั้นเรียนเป็นภาระงานหลักของภาระงานประจำที่ครูต้องรับผิดชอบ (3) ผู้บริหารต้องจัดหาบุคลากรมาเสริมให้สอดคล้องกับภาระงานในโรงเรียน (4) ผู้บริหารควรหาแนวทางในการสร้างขวัญและกำลังใจในการทำวิจัยให้แก่ครูปฐมวัย เพื่อสร้างแรงจูงใจในการทำวิจัย (5) ผู้บริหารควรสร้างความตระหนักถึงความสำคัญและสร้างความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน (6) หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง หรือศึกษานิเทศก์ ควรเข้าไปทำความเข้าใจให้คุณครูเห็นว่า งานวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของการจัดการเรียนการสอน

สาเหตุหลักอันดับ 2 การมีมุมมองว่าการทำงานวิจัยเป็นเรื่องที่ยากและซับซ้อน

ครูปฐมวัยมองว่าการทำงานวิจัยเป็นเรื่องที่ยากและซับซ้อน มีกระบวนการหลายขั้นตอน ต้องศึกษาเอกสารและงานวิจัยเป็นจำนวนมากในการดำเนินการวิจัยในแต่ละครั้ง โดยครูส่วนใหญ่ไม่แน่ใจว่างานวิจัยที่ตนเองทำไปนั้นถูกต้องหรือไม่ ขาดที่ปรึกษาด้านการวิจัยทางการศึกษาปฐมวัยคอยให้ความช่วยเหลือแนะนำ

“...จากประสบการณ์ที่เคยนิเทศ ครูปฐมวัยส่วนใหญ่มองว่าการทำงานวิจัยยาก ไม่รู้จะเริ่มตรงไหน ไม่รู้เข้าใจเกี่ยวกับตัวแปรต่าง ๆ ไม่รู้ขั้นตอนที่ชัดเจน ขาดที่ปรึกษาที่เชี่ยวชาญด้านวิจัยระดับปฐมวัยคอยให้คำแนะนำ ครูก็จะไม่อยากทำวิจัย...”

(ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 3)

แนวทางในการพัฒนา (1) หน่วยงานต้นสังกัดควรสร้างระบบพี่เลี้ยง (Mentoring System) น้องเลี้ยง (Mentee) ภายในสถานศึกษา เพื่อช่วยเหลือสนับสนุน และให้คำปรึกษากับครูปฐมวัย (2) ผู้บริหารควรเชิญบุคคลที่ประสบความสำเร็จด้านการวิจัยในชั้นเรียน “ครูนักวิจัยต้นแบบ” มาแบ่งปันความรู้หรือนวัตกรรมใหม่ ๆ ให้แก่เพื่อนครูเพื่อเป็นแนวทางในการผลิตงานวิจัยในชั้นเรียน

สาเหตุหลักอันดับ 3 การขาดโอกาสในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ด้านการวิจัยในชั้นเรียน

ครูปฐมวัยส่วนใหญ่มีโอกาสน้อยในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ด้านการวิจัยในชั้นเรียนร่วมกับผู้อื่นทั้งภายในและภายนอกองค์กร เนื่องมาจากกรอบเวลาในการทำงาน นโยบายของผู้บริหาร รวมถึงความสามารถของครู จึงอาจส่งผลต่อโอกาสในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ด้านการวิจัยในชั้นเรียนร่วมกับผู้อื่น

“...กรอบเวลาในการทำงาน ภาระงาน และนโยบายของผู้บริหารมีผลต่อโอกาสของครู
ปฐมวัยในการออกไปแลกเปลี่ยนเรียนรู้ด้านการวิจัยในชั้นเรียนนอกสถานที่ต่าง ๆ...”

(ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 9)

แนวทางในการพัฒนา (1) หน่วยงานต้นสังกัดควรจัดกิจกรรมเพื่อสร้างแรงบันดาลใจให้แก่
ครูปฐมวัย เพื่อกระตุ้นให้ครูเห็นความสำคัญของการทำวิจัยในชั้นเรียน (2) ผู้บริหารควรส่งเสริมกระบวนการ
สร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) ให้ครูปฐมวัย (3) ผู้บริหารควรเปิดโอกาสและสนับสนุนให้ครู
ปฐมวัยได้เข้าร่วมอบรมหรือประชุมวิชาการเพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้ด้านการวิจัย (4) หน่วยงานต้นสังกัดต้อง
สร้างเครือข่ายการเรียนรู้ให้แก่ครูปฐมวัยในระดับตำบล ระดับอำเภอ ระดับจังหวัด และระดับภูมิภาค

อภิปรายผลการวิจัย

การวิเคราะห์สาเหตุและแนวทางในการพัฒนาสมรรถนะด้านการวิจัยในชั้นเรียนของครูปฐมวัย โดย
ผู้วิจัยได้แบ่งการนำเสนอออกเป็น 3 มิติ ดังนี้

มิติที่ 1 การเสริมสร้างสมรรถนะด้านความรู้ในการวิจัยในชั้นเรียนสำหรับครูปฐมวัย

สาเหตุที่สำคัญของปัญหาในการพัฒนาสมรรถนะด้านความรู้ในการวิจัยในชั้นเรียนของครูปฐมวัย คือ
ความเข้าใจที่คลาดเคลื่อนเกี่ยวกับการวิเคราะห์ปัญหาวิจัยในชั้นเรียน เนื่องจากเข้าใจว่าการทำวิจัยในชั้นเรียน
ต้องทำเป็นวิจัย 5 บท เหมือนงานวิจัยเชิงวิชาการเท่านั้น จึงอาจเป็นสาเหตุทำให้ครูเน้นการศึกษาเอกสาร
มากกว่าการวิเคราะห์สภาพปัญหาอย่างหลากหลายเพื่อแก้ปัญหาในชั้นเรียน ซึ่งมีสอดคล้องกับผลการวิจัยของ
ภณิดา ชูช่วยสุวรรณ (2561 : 95) พบว่า ปัญหาที่พบของครูในการทำวิจัยในชั้นเรียน คือ ความรู้ความเข้าใจใน
การกำหนดปัญหาการวิจัยในชั้นเรียน สอดคล้องกับผลการศึกษาของอรนุช ศรีคำและคณะ (2561 : 157-169)
ที่กล่าวว่า ปัญหาหลักของครูในการดำเนินงานด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน คือ ครูมักมีความเข้าใจเกี่ยวกับ
กระบวนการทำวิจัยในชั้นเรียนที่ไม่ถูกต้อง

แนวทางในการพัฒนาสมรรถนะด้านการวิจัยในชั้นเรียนของครูปฐมวัย สังกัดองค์กรปกครองส่วน
ท้องถิ่น จังหวัดปทุมธานี ในด้านนี้ ควรมีการจัดอบรมที่เน้นการปฏิบัติจากโจทย์วิจัยจริง การจัดทำคู่มือการ
วิจัยในชั้นเรียนระดับปฐมวัย และการจัดกิจกรรมที่สร้างแรงบันดาลใจและให้เห็นความสำคัญในการแก้ไข
ปัญหาชั้นเรียน อีกทั้งครูปฐมวัยต้องบันทึกหลังสอนเพื่อใช้เป็นฐานข้อมูลในการทำวิจัย ควรมีการนิเทศติดตาม
มีการสะท้อนผลการดำเนินงานวิจัย (Reflect) และใช้ระบบการโค้ช และกระบวนการ PLC รวมถึงมีที่
ปรึกษาเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน อีกทั้งควรมีการสร้างแหล่งรวบรวมข้อมูลออนไลน์ เพื่อลดข้อจำกัดใน
การเข้าถึงแหล่งข้อมูลงานวิจัย สอดคล้องกับสำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (2552 : บทคัดย่อ) พบว่า
แนวทางการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพต้องให้มีการจัดอบรมให้ครูมีความรู้
ความสามารถ ทั้งเนื้อหาสาระที่เกี่ยวกับการสอนรวมถึงความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับตัวเด็กและปัญหาเด็ก (Arce,

2000 : Abstract) อีกทั้งควรจัดให้มีระบบการติดตามนิเทศโดยศึกษานิเทศก์สาขาปฐมวัยโดยเฉพาะ เพื่อให้ครูได้รับความรู้ความเข้าใจเพื่อนำไปสู่การจัดการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ อีกทั้งคณะกรรมการการศึกษา (Education and training - European Commission, 2013 : online) ที่เห็นว่าการสร้างความร่วมมือจะช่วยพัฒนาสมรรถนะและการเติบโตทางวิชาชีพของครูได้มากกว่าการพัฒนาเพียงลำพัง ซึ่งจะช่วยให้เกิดการเปลี่ยนแปลงการในทางบวกทั้งทัศนคติ ความเชื่อ การปฏิบัติ และนำไปสู่การจัดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพต่อไป นอกจากนี้ผลการวิจัยของดวงฤทัย ฐูปบุตร (2554 : บทคัดย่อ) กล่าวว่า ผู้บริหารควรส่งเสริมกระบวนการ PLC ในโรงเรียนให้ครูได้แลกเปลี่ยนประเด็นปัญหา ข้อคำถาม และปรึกษากันและควรส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนที่เกิดจากปัญหาของนักเรียนที่แท้จริง และภาครัฐควรให้ความสำคัญในการทำวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ กวดขันหลักสูตรผลิตครูให้เน้นสอนการวิจัยในชั้นเรียน ไม่ใช่สอนการทำวิจัยเชิงวิชาการ (วิจัย 5 บท) จนทำให้ครูเกิดความเข้าใจผิด

มิติที่ 2 การเพิ่มสมรรถนะด้านทักษะการวิจัยในชั้นเรียนให้แก่ครูปฐมวัย

การพัฒนาสมรรถนะด้านการวิจัยในชั้นเรียนของครูปฐมวัย ด้านทักษะการวิจัยในชั้นเรียน ผลจากการสนทนากลุ่มเกี่ยวกับสาเหตุที่สำคัญที่สุดของปัญหา พบว่า ครูปฐมวัยยังเข้าใจที่ไม่ลึกซึ้งเกี่ยวกับระเบียบวิธีวิทยาการวิจัยทางการศึกษา ความเข้าใจคลาดเคลื่อนว่าการทำวิจัยในชั้นเรียนต้องใช้สถิติขั้นสูง ความกังวลใจในการวิเคราะห์ข้อมูลและการเลือกใช้สถิติในการวิจัยเนื่องจากมีประสบการณ์ในการทำวิจัยน้อย และการขาดความชำนาญในการใช้โปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อการวิเคราะห์ข้อมูล ซึ่งจากสาเหตุดังกล่าวสะท้อนถึงระบบการพัฒนาวิชาชีพครูปฐมวัยที่ยังมีประสิทธิภาพไม่มากพอที่จะทำให้ครูเกิดทักษะที่จำเป็นในการพัฒนางานวิจัยในชั้นเรียน ซึ่งอาจเป็นผลมาจากประสบการณ์เดิมของครู และหลักสูตรการเรียนการสอนในสถาบันผลิตครูที่ไม่ได้มุ่งเน้นการทำวิจัยเพื่อพัฒนาผู้เรียน และการวิเคราะห์ข้อมูลที่เหมาะสมกับงานวิจัยในชั้นเรียน แต่กลับเน้นการทำวิจัยที่ใช้สถิติขั้นสูงในรูปแบบเชิงวิชาการมากกว่า ส่งผลให้ครูปฐมวัยประสบปัญหาการทำวิจัยที่มาจากวิเคราะห์ปัญหาที่เกิดขึ้นจริงและการนำข้อมูลที่ได้จากการเก็บรวบรวมมาวิเคราะห์มานำเสนออย่างเป็นระบบและเป็นรูปธรรมชัดเจน สอดคล้องกับผลการวิจัยของภณิดา ชูช่วยสุวรรณ (2561 : 96) ที่กล่าวว่า สาเหตุหลักของครูที่พบในการทำวิจัยในชั้นเรียน คือ ความสามารถในการใช้สถิติ ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้เหมาะสมกับงานวิจัยในชั้นเรียน อีกทั้งครูส่วนใหญ่กลัวการทำวิจัย และเข้าใจผิดว่าการทำวิจัยในชั้นเรียนต้องใช้สถิติขั้นสูง

แนวทางในการพัฒนาสมรรถนะด้านการวิจัยในชั้นเรียนของครูปฐมวัย สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดปทุมธานีในด้านนี้ ได้แก่ การกำหนดกรอบทิศทางการพัฒนาด้านการวิจัยในชั้นเรียนให้เป็นระบบ และมีการประเมินความรู้และทักษะเบื้องต้นเกี่ยวกับวิธีวิทยาการวิจัยทางการศึกษาของครูปฐมวัย เพื่อให้ทราบปัญหาเกี่ยวกับการทำวิจัยของครูปฐมวัย จากนั้นควรมีการจัดอบรมแบบเน้นการปฏิบัติจริงหรือการฝึกอบรมหลักสูตรอบรมระยะสั้นเพื่อสร้างความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับวิธีการใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล รวมถึงควรจัดทำที่ปรึกษาและจัดโครงการระบบพี่เลี้ยงเพื่อนิเทศและติดตามการดำเนินงานวิจัยในชั้นเรียนในทุกชั้นตอน และใช้กระบวนการ PLC ในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ที่เน้นการวิเคราะห์ข้อมูลพร้อมจัดทำคู่มือการ

ใช้โปรแกรมสำเร็จรูปที่มีขั้นตอนอย่างละเอียดและเข้าใจง่าย และที่สำคัญคือต้องสร้างทัศนคติ มุมมองใหม่ ๆ ในการทำวิจัยให้แก่ครูปฐมวัยในการพัฒนางานวิจัยในมีคุณภาพและสามารถแก้ปัญหาในชั้นเรียนได้จริง สอดคล้องกับประทีนทิพย์ พรไชยยา (2561 : 26) ที่ได้ศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบการสร้างเสริมสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนของครู พบว่า การสร้างเสริมสมรรถนะให้แก่ครูนั้นควรมีการสร้างความรู้ความตระหนัก การสร้างเสริมสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนให้แก่ครู ควรมีการประชุมเชิงปฏิบัติการเพื่อสร้างเสริมและพัฒนาสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียน และควรมีระบบการนิเทศให้คำปรึกษาเพื่อพัฒนาสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียน ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

มิติที่ 3 การปลูกฝังสมรรถนะด้านเจตคติต่อการวิจัยในชั้นเรียนให้แก่ครูปฐมวัย

สาเหตุหลักที่เป็นปัญหาในการพัฒนาสมรรถนะเกี่ยวกับเจตคติของครูปฐมวัยในการทำวิจัยในชั้นเรียน ที่ได้จากการสนทนากลุ่ม คือ ภาระงานครูปฐมวัยมีจำนวนมาก ส่งผลต่อกำลังใจในการทำวิจัยให้มีคุณภาพ ทั้งนี้ อาจเนื่องมาจากภาระงานมากกว่างานสอน เช่น งานธุรการโรงเรียน เป็นต้น สอดคล้องกับผลการวิจัยของยุทธพงษ์ อายุสุข (2549 : 143) พบว่า สาเหตุที่ทำให้เกิดความต้องการจำเป็นในการทำวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนของครูสูงสุด คือ ภาระงานของครูที่ต้องรับผิดชอบมีจำนวนมาก ที่สัมพันธ์กับข้อมูลของสำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (2552 : บทคัดย่อ) พบว่า ปัจจุบันภาระงานครูมีมากเกินไป จึงทำให้ครูไม่สามารถพัฒนางานได้อย่างเต็มที่จนเกิดความรู้สึกเหนื่อยหน่าย ท้อแท้ ไม่มีความมุ่งมั่นในอาชีพ นอกจากนี้ยังพบข้อมูลเพิ่มเติมของพิรดา ชูระเจน (2550 : 104 -105) ที่กล่าวว่า ข้อจำกัดในการพัฒนางานวิจัยในชั้นเรียนของครู คือ ครูขาดที่ปรึกษาในการทำวิจัย ไม่มีแหล่งความรู้ ค้นคว้าเพิ่มเติม ระหว่างทำการทดลองครูในกลุ่มที่ได้รับการส่งเสริมตามวิถีปกติ มีความก้าวหน้าในการทำวิจัย ตั้งใจจะให้ส่งตามกำหนด พบครูบางคนที่ยังไม่เขียนงานวิจัย เหตุเพราะไม่มีเวลา กิจกรรมในโรงเรียนมาก นอกจากนี้ยังพบว่ามีสาเหตุรองลงมาที่มีความสำคัญทำให้เกิดปัญหา คือ ครูปฐมวัยมีมุมมองว่าการทำงานวิจัยเป็นเรื่องที่ยากและซับซ้อน ซึ่งจากสาเหตุดังกล่าว สามารถวิเคราะห์ได้ว่าเป็นผลมาจากการที่ครูมีความรู้และทักษะค่อนข้างน้อยเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียนดังปรากฏในข้อมูลเชิงปริมาณ ที่ระบุว่าครูมีระดับสมรรถนะ 2 ด้านนี้อยู่ในระดับปานกลาง อีกทั้งผลการวิจัยของณัฐภัสสร ชื่นสุขสมหวัง (2557 : บทคัดย่อ) พบว่า ครูปฐมวัยมีความต้องการจำเป็นด้านการพัฒนาตนเอง เรื่อง การวิจัยในชั้นเรียนสูงเป็นลำดับที่ 1 โดยสาเหตุสำคัญเกิดจากครูปฐมวัยมีทัศนคติในการทำวิจัยในชั้นเรียนว่าเป็นเรื่องยาก ทำให้ขาดแรงจูงใจในการทำวิจัย นอกจากนี้ผลการวิเคราะห์สาเหตุสำคัญอีกประการหนึ่งจากการสนทนากลุ่ม พบว่า ครูปฐมวัยขาดโอกาสในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ด้านการวิจัยในชั้นเรียน การศึกษาค้นหาข้อมูลและความสนใจในการทำวิจัยในชั้นเรียนค่อนข้างน้อย และขาดการสนับสนุนในด้านงบประมาณและสิ่งอำนวยความสะดวกในการทำวิจัยในชั้นเรียน ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของกนกจิต สีดวง (2558 : 79) กล่าวว่า ปัญหาของการทำวิจัยในโรงเรียนส่วนใหญ่คือขาดงบประมาณสนับสนุนในการทำวิจัยทรัพยากรและแหล่งเรียนรู้เพื่อใช้ศึกษาและค้นคว้าข้อมูลเกี่ยวกับงานวิจัยมีไม่เพียงพอและปัญหาที่พบรองลงมา คือ โรงเรียนขาดการเผยแพร่ผลงานวิจัยข้อมูลสนับสนุน

แนวทางในการพัฒนาสมรรถนะด้านการวิจัยในชั้นเรียนของครูปฐมวัยในด้านนี้ ได้แก่ ผู้บริหารกำหนดบทบาทหน้าที่ของครูปฐมวัยและมอบหมายงานให้ชัดเจนและควรจัดระบบการบริหารจัดการองค์กรที่มีกำหนดนโยบายที่ชัดเจน เพื่อเปิดโอกาสให้ครูได้มีเวลาทำวิจัยในชั้นเรียน และมีการสร้างระบบพี่เลี้ยง รวมถึงการสร้างความตระหนักถึงความสำคัญและสร้างความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียนว่างานวิจัยนั้นเป็นส่วนหนึ่งของการจัดการเรียนการสอน ทั้งนี้ การได้มาซึ่งหัวข้อวิจัย หรือประเด็นการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนของครูจำเป็นต้องมาจากการดำเนินงานปกติของครูที่เกิดขึ้นในชั้นเรียน ดังที่พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับ 3) พ.ศ. 2553 (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2553 : บทคัดย่อ) ได้กำหนดเพิ่มเติมว่าครูต้องทำวิจัยในชั้นเรียนควบคู่ไปกับกระบวนการเรียนรู้และกระบวนการทำงานของครู จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่ครูจะต้องมีความรู้ ความเข้าใจ และมีความสามารถในการทำวิจัยในชั้นเรียน เพื่อพัฒนาการจัดการเรียนการสอน และส่งเสริมพัฒนาการเรียนรู้ของเด็กปฐมวัย อีกทั้งควรมีการสร้างขวัญและกำลังใจเพื่อสร้างแรงจูงใจในการทำวิจัย อาจอยู่ในรูปแบบของกิจกรรมที่สร้างแรงบันดาลใจให้แก่ครูปฐมวัยหรือเชิญบุคคลที่ประสบความสำเร็จด้านการวิจัยในชั้นเรียนมาแบ่งปันความรู้และประสบการณ์ที่มีคุณภาพให้แก่ครูปฐมวัย และสอดคล้องกับสำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (2552 : บทคัดย่อ) ที่เสนอว่าควรมีการจัดกิจกรรมส่งเสริมความมุ่งมั่น และปลูกฝังความศรัทธาในอาชีพเพื่อสร้างความตระหนักในบทบาทหน้าที่ของความเป็นครูมากยิ่งขึ้น นอกจากนี้ผลจากการสนทนากลุ่มเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาสมรรถนะด้านการวิจัยในชั้นเรียนในด้านนี้ คือ ควรเปิดโอกาสและสนับสนุนให้ครูปฐมวัยได้เข้าร่วมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ด้านการวิจัย การสร้างเครือข่ายการเรียนรู้ให้แก่ครูปฐมวัย การสำรวจความต้องการและจัดหาสิ่งอำนวยความสะดวกในการค้นคว้างานวิจัย การสร้างบรรยากาศและเป็นกัลยาณมิตรที่ดีในการเรียนรู้ด้านการวิจัยให้แก่ครูปฐมวัย นอกจากนี้ควรสนับสนุนงบประมาณและสร้างแหล่งเรียนรู้ในสถานศึกษาด้านการพัฒนางานวิจัยในชั้นเรียน ซึ่งสอดคล้องกับกนกจิต สีดวง (2558 : 79) ที่กล่าวว่า โรงเรียนควรจัดให้มีการนำเสนอผลงานวิจัยในชั้นเรียนทุกสิ้นปีการศึกษาและควรมีการเผยแพร่ผลงานวิจัยของครูเพื่อขยายผลให้กับเพื่อนครูหรือผู้ที่สนใจได้ศึกษาได้นำไปใช้เป็นแนวทางในการพัฒนากระบวนการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น และสอดคล้องกับแนวทางของยุทธพงษ์ อายุสุข (2549 : 149) และชนิษฐา จิรนนท์ (2552 : 133) ที่กล่าวว่า การพัฒนาการทำวิจัยในชั้นเรียนที่สำคัญที่สุด คือ การสนับสนุนของผู้บริหารโรงเรียน โดยผู้บริหารสถานศึกษาควรกำหนดนโยบายในการสนับสนุนและส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียน อีกทั้งควรเปิดโอกาสให้ครูได้มีโอกาสแลกเปลี่ยนเรียนรู้จากผลงานวิจัยของเพื่อนครู ซึ่งสอดคล้องกับสุนันท์ ปันทุพา (2540 : บทคัดย่อ) ที่กล่าวเพิ่มเติมว่า ปัจจัยที่เอื้อให้เกิดการทำวิจัยนั้นคือต้องมีการเสริมแรงและอำนวยความสะดวกให้การดำเนินงานวิจัยเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1) จากผลการวิจัย พบว่า ครูปฐมวัยยังมีความรู้ความเข้าใจที่ไม่ลึกซึ้งเกี่ยวกับระเบียบวิธีวิทยาการวิจัยทางการศึกษา ทั้งการออกแบบการวิจัยที่ครอบคลุมการกำหนดปัญหาวิจัย การศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย การกำหนดกลุ่มเป้าหมาย การสร้างเครื่องมือวิจัย การรวบรวมและการนำเสนอข้อมูล การวิเคราะห์และการแปลความหมายผลการวิเคราะห์ข้อมูล การเลือกใช้สถิติที่เหมาะสม ตลอดจนเทคนิควิธีการวัดและการประเมินผล ดังนั้น หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรมีการกำหนดกรอบทิศทางการพัฒนาด้านการวิจัยในชั้นเรียนให้เป็นระบบ และมีการประเมินความรู้และทักษะเบื้องต้นเกี่ยวกับวิธีวิทยาการวิจัยทางการศึกษาของครูปฐมวัย เพื่อทำให้ทราบปัญหาเกี่ยวกับการทำวิจัยของครูปฐมวัย จากนั้นควรมีการจัดอบรมแบบเน้นการปฏิบัติจริงหรือการฝึกอบรมหลักสูตรอบรมระยะสั้นเพื่อสร้างความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับวิธีการใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล

2) จากผลการวิจัย พบว่า ครูปฐมวัยมีภาระงานจำนวนมาก อาทิ งานสอน งานดูแลเด็กเป็นรายบุคคล งานธุรการ งานพัสดุ งานโครงการ และงานอื่น ๆ ที่ได้รับมอบหมายจากโรงเรียน นอกจากนี้ สถานการณ์โรคระบาดทำให้ครูต้องปรับตัวมาก ครูต้องเรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ ส่งผลต่อภาวะความเหนื่อยล้าในการทำงาน จึงทำให้ไม่มีแรงจูงใจในการทำวิจัยในชั้นเรียนให้มีคุณภาพได้มากเท่าที่ควร ดังนั้น ผู้บริหารควรกำหนดบทบาทหน้าที่ของครูปฐมวัยและมอบหมายงานให้ชัดเจนตามความเชี่ยวชาญ เพื่อที่จะทำให้ครูสามารถบริหารจัดการในการทำวิจัยในชั้นเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ผู้บริหารควรจัดระบบการบริหารจัดการองค์กรและกำหนดนโยบายที่ชัดเจน โดยให้ความสำคัญกับการทำวิจัยในชั้นเรียน โดยบรรจุให้การทำงานวิจัยในชั้นเรียนเป็นภาระงานหลักของภาระงานประจำที่ครูต้องรับผิดชอบ ตลอดจนผู้บริหารต้องจัดหาบุคลากรมาเสริมให้สอดคล้องกับภาระงานในโรงเรียน เป็นต้น

2. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

ควรนำสารสนเทศพื้นฐานที่ได้จากงานวิจัยครั้งนี้ ไปต่อยอดศึกษาเกี่ยวกับรูปแบบการพัฒนาสมรรถนะด้านการวิจัยในชั้นเรียนของครูปฐมวัย สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อให้ได้รูปแบบที่มีความเหมาะสมและใช้ได้กับบริบทจริง และเพื่อเป็นการยกระดับสมรรถนะด้านการวิจัยในชั้นเรียนให้กับครูปฐมวัย สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้สูงขึ้น อันจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาระบบการศึกษาต่อไป

เอกสารอ้างอิง

- กนกจิต สีดวง. (2558). การส่งเสริมการดำเนินงานวิจัยในชั้นเรียนของโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดนนทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต. สาขาวิชาการจัดการการศึกษา วิทยาลัยครุศาสตร์. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2560). หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2560. กรุงเทพมหานคร: ชุมชนสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น กระทรวงมหาดไทย. (2562). มาตรฐานการจัดการศึกษาท้องถิ่น. กรุงเทพมหานคร: กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น .
- ชนิษฐา จิรนนท์. (2552). การศึกษาบทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนของโรงเรียนคุณภาพมาตรฐานดีเด่น สังกัดกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์. บัณฑิตวิทยาลัย: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ณัฐภัสสร ชื่นสุขสมหวัง. (2557). การประเมินความต้องการจำเป็นเพื่อพัฒนาสมรรถนะทางวิชาชีพของครูปฐมวัย. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย คณะครุศาสตร์. บัณฑิตวิทยาลัย: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ดวงหทัย ฐูปบุตร. (2554). การศึกษาสมรรถนะการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตภาษีเจริญ กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต คณะครุศาสตร์. บัณฑิตวิทยาลัย: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ประทีนทิพย์ พรไชยยา. (2561). การพัฒนารูปแบบการสร้างเสริมสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนของครูในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 23. วารสารวิชาการสถาบันวิทยาการจัดการแห่งแปซิฟิก. 4 (1), 25-43.
- พริดา ฐระเจน. (2550). การวิจัยและพัฒนากระบวนการสืบสอบแบบชั้นชมเพื่อส่งเสริมพัฒนาการของความพร้อมในการทำวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนของครูประถมศึกษา. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต. สาขาวิจัยการศึกษา คณะครุศาสตร์. บัณฑิตวิทยาลัย: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ภณิดา ชูช่วยสุวรรณ. (2561). แนวทางการพัฒนาสมรรถนะการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอนระดับประถมศึกษา : การประเมินความต้องการจำเป็นสมบูรณ์. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต. สาขาวิชาวิธีวิทยาการวิจัยทางการศึกษา. บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัย: ศิลปากร.
- ยุทธพงษ์ อายุสุข. (2549). การวิจัยประเมินความต้องการจำเป็นเพื่อพัฒนาการทำวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนของครู. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิธีวิทยาการวิจัยการศึกษา ภาควิชาวิจัยและจิตวิทยาการศึกษา คณะครุศาสตร์. บัณฑิตวิทยาลัย: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- วราลี ถนอมชาติ และนภัส ศรีเจริญประมง. (2561). รายงานการวิจัย เรื่อง การประเมินความต้องการจำเป็นในการพัฒนา สมรรถนะทางวิชาชีพของครูปฐมวัยในจังหวัดจันทบุรี. จันทบุรี: มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2553). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 และ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553. กรุงเทพมหานคร: สำนักนายกรัฐมนตรี.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2552). รายงานการวิจัยเรื่องสภาพปัญหาและแนวทางแก้ปัญหาการจัดการเรียนการสอนที่ส่งผลต่อการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน. กรุงเทพมหานคร: วีทีซี คอมมิวนิเคชั่น.
- สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน). (2556). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545. กรุงเทพมหานคร: พริกหวานกราฟฟิค.
- สำนักมาตรฐานวิชาชีพ กลุ่มมาตรฐานและจรรยาบรรณวิชาชีพ. (2550). คู่มือการดำเนินงานรับรองปริญญาและประกาศนียบัตรทางการศึกษาเพื่อการประกอบวิชาชีพ สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ สกสค.
- สุนันท์ ปันทุพา. (2540). สภาพแวดล้อมการฝึกอบรมการวิจัย ปัจจัยที่เอื้อต่อการทำวิจัยและคุณลักษณะของนักวิจัยที่ส่งผลต่อผลิตภาพการวิจัยของมหาบัณฑิต คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิจัยการศึกษา คณะครุศาสตร์. บัณฑิตวิทยาลัย: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อรนุช ศรีคำ, วิไลวรรณ ศรีเมฆา, สีนินาฏ วัฒนสุข, บรรพต วงศ์ทองเจริญ, คำจันทร์ ร่มเย็น, และสาธิตา จอกโคกกรวด. (2561). การพัฒนาการวิจัยในชั้นเรียนให้บุคลากรทางการศึกษาในการพัฒนานักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู. วารสารวิชาการ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์. 10 (2), 157-169.
- Arce, E. M. (2000). *Curriculum for Young Children: an introduction*. New York: Delmar.
- Education and training, European Commission. (2013). Supporting teacher competence development for better learning outcomes. *Online*. Retrieved Novemver 3, 2022. from :http://ec.europa.eu/dgs/education_culture/repository/education/policy/school/doc/teachercomp_en.pdf
- National Association for the Education of Young Children. (2012). Developmentally Appropriate Practice in Early Childhood Programs Serving Children from Birth through Age 8. *Online*. Retrieved Novemver 3, 2022. from: www.naeyc.org/dap/core